

8. Eucharistia

Čo by sa stalo, ak by sme vyhlásili, že každý, kto vydrží hodinu skákať na jednej nohe dostane 100 eur? Samozrejme, že by sa našli taký, čo by to chceli skúsiť. Ak by sme pridali 1000 eur, našlo by sa ich viac... Ak by sme sľúbili ešte viac, bolo by ich určite veľa.

Ale, čo by sa stalo, ak by niekto sľúbil ľuďom ešte oveľa viac? A dokonca by sme nemuseli skákať na jednej nohe. Čo by sa stalo s takouto ponukou? V skutočnosti sa to už stalo viackrát a výsledok bol rovnaký. Prišlo ich len pár.

Znie to veľmi čudne, ale je to tak. Pretože to sa deje pri sv. omši. Pri nej sa nám ponúka sv. prijímanie, a to je cennejšie ako zlatý poklad, pretože v ňom je Kristus skutočne prítomný, a to je niečo, čo má nekonečnú cenu.

Ak teda vidíme v dnešných kostoloch toľko voľných miest je to preto, lebo dnešní veriaci už nechápu pravý význam sv. prijímania.

Čo je teda sv. prijímanie? Ježiš Kristus pri poslednej večery vzal chlieb a víno a vyriekol tieto slová: „Toto je moje telo...“ „ Toto je kalich mojej krvi...“ Nepovedal, že to myslí symbolicky, ale že to v skutočnosti aj tak je.

V Jánovom evanjeliu to Ježiš Kristus hovorí celkom jasne. Chce, aby to jeho učeníci robili na jeho pamiatku. A tak to robí Cirkev dodnes.

Pri sv. omši sa na oltári premieňajú dary chleba a vína. Eucharistia – tieto dary – po premenení vyzerajú stále rovnako - ako chlieb a víno. Dokonca aj rovnako chutia a voňajú, ale už to nie je len chlieb a víno. Majú už len vonkajšiu podobu chleba a vína, ale v skutočnosti sú telom a krvou Ježiša Krista. Vyzerajú rovnako, ale ich podstata bola zmenená. Táto zmena, ktorá sa deje pri sv. omši voláme PREPODSTATNENIE.

Prítomnosť Ježiša Krista v chlebe a vo víne je skutočná a pravdivá. Ježiš Kristus je v každej časti prítomný celý aj v tej najmenej čiaštočke.

Eucharistia je najväčšia sviatosť. Je pre nás všetko. Je to prameň, stredobod a vrchol kresťanského života. Je najvyšším stupňom prítomnosti samého Boha medzi nami. Inak je Boh prítomný v prírode, inak v človeku, inak je prítomný vo Svätom písme. Najviac je však prítomný v Eucharistii. Eucharistia je Ježiš Kristus sám.

Eucharistia je v srdci „kresťanskej iniciácie“ spolu s krstom a sviatosťou birmovania a ustanovuje žriedlo samotného života v Cirkvi. Z tejto sviatosti lásky totiž vyviera každá opravdivá cesta viery, spoločenstva a svedectva.

To, čo vidíme keď sa schádzame na slávenie Eucharistie, svätej omše, nám už dáva tušiť, čo sa chystáme prežívať. V strede priestoru určeného pre slávenie sa nachádza oltár, čo je vlastne stôl, pokrytý obrusom, a toto nás vedie k myšlienke na hostinu. Na stole sa nachádza

kríž, aby nám naznačil, že na tom oltári sa obetuje Kristova obeta: on je duchovným pokrmom, ktorý sa tam prijíma v podobe znakov chleba a vína. Vedľa stola sa nachádza ambón, čiže miesto, z ktorého sa hlása Božie slovo: toto nám naznačuje, že sa tam schádzame počúvať Pána, ktorý sa prihovára prostredníctvom Svätého písma, a tak pokrmom, ktorý prijímame je aj jeho Slovo.

Slovo a chlieb sa počas sv. omše stávajú jedným celkom, ako pri Poslednej večeri, keď sa všetky Ježišove slová, všetky znamenia, ktoré urobil, sústreďujú v geste lámania chleba a obetovania kalicha, v anticipácii obety kríža a v týchto slovách: „Vezmite a jedzte, toto je moje telo... Vezmite a pite, toto je moja krv“.

Ježišovo gesto uskutočnené pri Poslednej večeri je vrcholným a najväčším poďakovaním Otcovi za jeho lásku, za jeho milosrdenstvo. Vďakyvzdanie sa po grécky povie eucharistia. A preto sa táto sviatosť nazýva Eucharistiou: je to vrcholné vďakyvzdanie Otcovi, ktorý nás tak veľmi miloval, že nám dal svojho Syna z lásky. Preto slovo Eucharistia v sebe zahŕňa celé to gesto, ktoré je spoločným gestom Boha a človeka, gestom Ježiša Krista, pravého Boha a pravého človeka.

Takže eucharistické slávenie je oveľa viac než obyčajná hostina: je to pamiatka Ježišovej smrti a zmŕtvychvstania, ústredné tajomstvo spásy. „Pamiatka“ neznamena len spomienku, jednoduché pripomenutie, ale chce zdôrazniť, že vždy, keď slávime túto sviatosť, zúčastňujeme sa na tajomstve Kristovho utrpenia, smrti a zmŕtvychvstania. Eucharistia predstavuje vrchol Božieho spásneho konania: Pán Ježiš, ktorý sa pre nás stáva rozlámaným chlebom, na nás vylieva všetko svoje milosrdenstvo a svoju lásku, aby tak obnovil naše srdce, náš život a spôsob, akým žijeme náš vzťah s ním a s našimi bratmi. Práve preto, zvyčajne keď sa pristupuje k tejto sviatosti, hovorí sa o „svätom prijímaní“, o „vytváraní spoločenstva“. To znamená, že mocou Ducha Svätého nás účasť pri eucharistickom stole jedinečným a hlbokým spôsobom zjednocuje s Kristom, vďaka čomu môžeme už teraz vopred zakusovať plné spoločenstvo s Otcom, ktoré bude charakterizovať nebeskú hostinu, kde so všetkými svätými budeme prežívať slávu v kontemplaní Boha z tváre do tváre.

Nikdy sa Pánovi dost' neodvd'áčime za dar, ktorý nám dal v Eucharistii! Je to veľmi veľký dar a práve preto je veľmi dôležité prichádzať na svätú omšu, ísť na sv. omšu nielen sa modliť, ale tiež prijať sväté prijímanie, tento chlieb, ktorý je telom Ježiša Krista, ktorý nám dáva spásu, odpúšťa nám, zjednocuje nás s Otcom. Je pekné takto robiť. A každú nedeľu prichádzajme na svätú omšu, pretože je to deň zmŕtvychvstania Pána. Preto je nedeľa pre nás taká dôležitá. A cez Eucharistiu cítime práve túto príslušnosť k Cirkvi, k Božiemu ľudu, k Božiemu telu, k Ježišovi Kristovi.

Nikdy nevyčerpáme všetku jej hodnotu a bohatstvo. Prosme ho teda, nech táto sviatosť naďalej udržiava jeho prítomnosť v Cirkvi živú a formuje naše spoločenstvá v láske a v jednote podľa Otcovho srdca.